

စေတသိက်ပိုင်း

စိတ်၌မှီတွယ်၍ စိတ်ကိုခြယ်လှယ်သော သဘောတရားကို စေတသိက်ဟုခေါ်၏။ တနည်း ဧကုပ္ပါဒစသော လက္ခဏာ (၄) ပါးနှင့်ပြည့်စုံ၍ စိတ်နှင့်ယှဉ်လျက် ဖြစ်ကြသော (၅၂) ပါးသော သဘောတရားတို့သည် စေတသိက် မည်၏။

စေတသိက်၏အင်္ဂါ (၄)ပါး

- ၁။ ဧကုပ္ပါဒ = စိတ်နှင့်အတူဖြစ်ခြင်း
- ၂။ ဧကနိရောဓ = စိတ်နှင့်အတူချုပ်ခြင်း
- ၃။ ဧကာလမ္ပဏ = စိတ်နှင့်တူသော အာရုံရှိခြင်း
- ၄။ ဧကဝတ္ထုက = စိတ်နှင့်တူသော မှီရာဝတ္ထုရှိခြင်း

စေတသိက် (၅၂) ပါး

၁။ အညသမာန်းစေတသိက် (၁၃)ပါး (စိတ်အားလုံးနှင့် အတူဖြစ်သောစေတသိက်များ)

သဗ္ဗစိတ္တသာဓာရဏစေတသိက်(၇)ပါးနှင့် ပကိဏ်းစေတသိက်(၆)ပါးသည် အညသမာန်း တို့တည်း။

၂။ အကုသိုလ် စေတသိက် (၁၄) ပါး (အကုသိုလ်စိတ်နှင့်သာအတူဖြစ်သောစေတသိက်များ)

၃။ သောဘန စေတသိက် (၂၅)ပါး (ကောင်းစိတ်များနှင့်သာအတူဖြစ်သောတရား)

မှတ်ချက်။ ။ စေတသိက် (၅၂) ပါးကို အညသမာန်းစေတသိက် တစ်အုပ်စု၊ အကုသိုလ် တစ်အုပ်စု နှင့် သောဘနစေတသိက် တစ်အုပ်စုအားဖြင့် မှတ်သားထားရမည်။ အသိုလ်စေတသိက်များကား အကုသိုလ်စိတ်နှင့်သာ အတူဖြစ်ကြသည်။ သောဘနစေတသိက်တို့သည်လည်း သောဘနစိတ် များနှင့်သာ အတူယှဉ်ကြသည်။ အညသမာန်းစေတသိက်တို့ကား သောဘန၊ အသောဘန မရွေးဘဲ အကုန်ယှဉ်နိုင်သည်။

သဗ္ဗစိတ္တသာဓာရဏ စေတသိက် (၇)ပါး

စိတ် (၈၉) ပါးလုံးနှင့် ယှဉ်နိုင်သော စေတသိက်ဖြစ်သောကြောင့် သဗ္ဗစိတ္တသာဓာရဏ စေတသိက်ဟုခေါ်သည်။ (သဗ္ဗ=အားလုံးသော၊ စိတ္တ=စိတ် ၈၉ ပါးနှင့်၊ သာဓာရဏ=ဆက်ဆံသောစေတသိက်များ)

၁။ ဖဿ = စိတ်နှင့်အာရုံတို့ အချင်းချင်းဓာတ်ခိုက်မိခြင်းသဘော (သံပုရာသီးစားသူကို တွေ့သူ နှင့်တူ)

၂။ ဝေဒနာ = အာရုံ၏အရသာကိုခံစားခြင်းသဘော (ဖဿစသောတရားနှင့် ဝေဒနာအထူးကား = ဖဿစသောတရားတို့သည် စားတော်ကဲနှင့်တူ၏။ ဖဿစသောတရားတို့၏ အာရုံကိုခံစားမှုသည် စားတော်ကဲ၏ပွဲတော်ကို အနည်းငယ်မျှသာမြီးရခြင်းနှင့်တူ၏။ ဝေဒနာသည် ဘုရင်နှင့်တူ၏။ ဝေဒ နာ၏ အာရုံအရသာကိုခံစားမှုသည် ရှင်ဘုရင်၏ပွဲတော်တည်ခြင်းနှင့်တူ၏)

၃။ သညာ = အာရုံကိုမှတ်သားခြင်းသဘော (လက်သမားနှင့်တူ၏)

၄။ စေတနာ = ယှဉ်ဖက် စိတ်စေတသိက်တရားတို့ကို ဆိုင်ရာကိစ္စတို့၌ ဆောင်ရွက်ကြဖို့ရာ စေ့ဆော်တိုက်တွန်း ခြင်းသဘော (လယ်ပိုင်ရှင်၊ တပည့်ကြီး၊ စစ်ဗိုလ်ချုပ်နှင့်တူ)

၅။ ဧကဂ္ဂတာ = တစ်ခုတည်းသော အာရုံ၌တည်တံ့ခြင်း တည်ကြည်ခြင်းသဘော (စစ်ပွဲကိုကွပ် ကဲသော ဘုရင် နှင့်တူ)

၆။ ဇီဝိတိန္ဒြိယ = ယှဉ်ဖက်တရားတို့ကို သက်တမ်းပြည့်တည်တံ့အောင် စောင့်ထိန်းခြင်းသဘော (လှေသမား၊ ကြာကိုစောင့်သောရေ၊ အထိန်းသယ်နှင့်တူ)

၇။ မနသိကာရ = အာရုံကိုနှလုံးသွင်းခြင်းသဘော (ရထားထိန်းနှင့်တူ)

ပကိဏ်းစေတသိက် (၆)ပါး

သောဘဏ၊ အသောဘဏစိတ် (၂) မျိုးလုံးနှင့် သင့်သလိုယှဉ်သောကြောင့် ပကိဏ်း စေတသိက်ဟုခေါ်သည်။

၁။ ဝိတက် = ယှဉ်ဖက်စိတ်စေတသိက်များကို အာရုံသို့တင်ပေးခြင်းသဘော (မင်း၊ အရာရှိများနှင့် ရင်းနှီးသူနှင့်တူ) စေတနာ မနသိကာရအထူး ဝိတက် = စေတနာသည်အာရုံ၌ သမ္ပယုတ်တရား တို့ကို ဖွဲ့စပ်ခြင်းလက္ခဏာရှိ၏။ မနသိကာရသည် သမ္ပယုတ်တရားတို့ကို အာရုံနှင့် ယှဉ်စပ်ပေးခြင်း ကိစ္စရှိ၏။ ဝိတက်သည် သမ္ပယုတ်တရားတို့ကို အာရုံသို့တင်ပေးခြင်းလက္ခဏာရှိ၏။ (ဝိတက်သည် လှေဝမ်းကလှော်သူနှင့်တူ၊ မနသိကာရသည် ပွဲကလှော်သူနှင့်တူ၊ စေတနာသည် ပန်းဆွတ်သူ နှင့်တူ)

၂။ ဂိစာရ = အာရုံကို သုံးသပ်ခြင်းသဘော (ခေါင်းလောင်းသံ၊ ကြေးစည်သံနှင့်တူ) ဂိတက် ဂိစာရ အထူး = အာရုံကိုပထမအကြိမ်ယူခြင်းသည် ဂိတက် ယူအပ်ပြီးသောအာရုံကို အထပ်ထပ်ပြန်ယူ ခြင်းသည် ဂိစာရ။

၃။ အဓိမောက္ခ = အာရုံကိုဆုံးဖြတ်ခြင်းသဘော (တခါးတိုင်နှင့်တူ)

၄။ ဝီရိယ = ယှဉ်ဖက်တကားတို့ကို မဆုတ်နစ်အောင် အားထုတ်ခြင်းသဘော (ထောက်တိုင်နှင့်တူ)

၅။ ပီတိ = အာရုံကိုနှစ်သက်ခြင်းသဘော (ခရီးသွား ရေကိုမြင်သည်နှင့်တူ စိတ်စေတသိက်တို့ကို ပဒုမ္မာကြာ ပန်းပွင့်လန်းစေသည်နှင့်တူ)

၆။ ဆန္ဒ = အာရုံကိုလိုချင်တောင်းတခြင်းသဘော (လေးသမားနှင့်တူ)

ဤစေတသိက် (၁၃) လုံးကို တပါးသောတရားတို့နှင့်သဘောတူသောကြောင့်အညသမာန်း စေတသိက်ဟုခေါ်သည်။ တချို့ဆရာများအလို=သောဘဏနှင့်ယှဉ်ခိုက် အသောဘဏမှတပါး သောဘဏနှင့်တူ၍ အသောဘ ဏနှင့်ယှဉ်ခိုက် သောဘဏမှတပါး အသောဘဏနှင့်တူ သောကြောင့် အညသမာန်းဟုခေါ်သည်။

တနည်း- သောဘနစိတ်တို့၌လည်းကောင်း၊ အသောဘနစိတ်တို့၌လည်းကောင်း စိတ်နှစ်မျိုးလုံး၌ ယှဉ်နိုင်သော စေတသိက်များကို အညသမာန်းစေတသိက်ဟုခေါ်သည်။ (အည-တစ်ပါးသော တရားတို့နှင့်၊ သမာန-သဘောတူသောစေတသိက်)

စေတနာ၊ မနသိကာရ၊ ဂိတက်တို့အထူး

ဂိတက်မှာ သမ္ပယုတ်တရားတို့ကို အာရုံသို့ရောက်သွားအောင် တင်ပေးဖို့တာဝန်ရှိ၏။ လှေပမ်းက လေလှော်သူနှင့်တူ၏။ မနသိကာရမှာ အာရုံသို့ဖြောင့်ဖြောင့်ရောက်အောင် သမ္ပယုတ် တရားများကို ဖြောင့်ပေးဖို့တာဝန်ရှိ၏။ ပွဲကလှေလှော်သူနှင့်တူ၏။ စေတနာမှာ အာရုံ၌ သမ္ပယုတ် တရားတို့ကို စပ်ဖွဲ့ပေးဖို့ကိစ္စရှိ၏။ ပန်းဆွတ်သူနှင့် တူ ၏။ ဤသို့ထူးကြသည်။

ဂိတက်နှင့် ဂိစာရအထူး

အာရုံကို ပထမအကြိမ် ယူခြင်းသည် ဂိတက်တည်း။ ဂိတက်ယူအပ်ပြီးသော အာရုံကို အထပ်ထပ်ယူခြင်းသည် ဂိစာရတည်း။ ခေါင်းလောင်း၏ ရှေ့ဦးစွာထွက်လာသောအသံသည် ဂိတက်နှင့်တူ၏။ ထို့နောက် တဟီဟီမြည်နေသော ကြေးညီးသံသည် ဂိစာရနှင့်တူ၏။

ပီတိနှင့် သုခဝေဒနာအထူး

ပီတိသည် အာရုံကို ကြား၊သိ၊တွေ့မြင်သောအခါ နှစ်သက်ခြင်းသဘောဖြစ်၍ သုခဝေဒနာသည် ရပြီး အာရုံကို ခံစားခြင်းသဘောဖြစ်သည်။

လောဘနှင့် ဆန္ဒအထူး

လောဘ၏ လိုချင်မှု၌ အစေးရှိ၏။ ဆန္ဒ၏လိုချင်မှု၌ အစေးမရှိ။ ထို့ကြောင့် တွယ်တာငြိကပ် တပ်မက်မှုပါသော လိုချင်မှုသည် လောဘ၏သဘောတည်း။ အာရုံကို ပြုလိုရုံမျှ ရလိုရုံမျှသည် ဆန္ဒ၏သဘောတည်း။ ဤသို့ထူး သည်။

အကုသိုလ်စေတသိက် (၁၄)ပါး

စိတ်ကိုမကောင်းအောင်၊ အပြစ်ရှိအောင်ခြယ်လှယ်တတ်သည့် စေတသိက်တို့ကို အကုသိုလ် စေတသိက်ဟု ခေါ်သည်။

မောစတုက် (၄)ပါး (အကုသိုလ်စိတ်ဖြစ်တိုင်းပါဝင်ကြသဖြင့် အကုသလသာဓာရဏ ဟုအမည် ရကြ၏)

၁။ မောဟ = အာရုံ၏သဘောမှန်ကိုမသိခြင်း ဖုံးကွယ်ခြင်းသဘော (ပညာမျက်စိကိုကန်းအောင် ပြုသောတရား)

၂။ အဟိရိက = ဒုစရိုက်မကောင်းမှုကိုပြုရန် မရှက်ခြင်းသဘော (ရွာသူတို့ ဝက်နှင့်တူ)

၃။ အနောတ္တပ္ပ = ဒုစရိုက်မကောင်းမှုကိုပြုရန် မကြောက်လန့်ခြင်းသဘော (မီးကိုတိုးသော ပိုးဖလံ နှင့်တူ)

၄။ ဥဒ္ဓစ္စ = အာရုံတစ်ခု၌ မငြိမ်သက်ခြင်း ပျံ့လွင့်ခြင်းသဘော (လေတံခွန်နှင့်တူ)

လောတြိ (သံသရာကိုချဲ့ကားတတ်သော ကြောင့် လောဘ၊ ဒိဋ္ဌိ၊ မာန တရားများကို ပပဉ္စ ဟုခေါ် သည်)

၁။ လောဘ = ကာမဂုဏ်အာရုံကို ငြိကပ်တပ်မက်ခြင်းသဘော (မျောက်နဲ့စေးနှင့်တူ)

၂။ ဒိဋ္ဌိ = လွဲမှားစွာထင်မြင်ယူဆခြင်းသဘော (မျက်စိလည် လမ်းမှားသူနှင့်တူ)

၃။ မာန = ထောင်လွှားဝင့်ကြွားခြင်းသဘော (မှန်ကင်း တံခွန်နှင့်တူ)

ဒိဋ္ဌိနှင့် မာန အထူး

ဒိဋ္ဌိသည် လောကီခန္ဓာငါးပါးကို ငါ၊ငါ့ဥစ္စာ ဟုစွဲလမ်း၏။ မာနကား ထိုခန္ဓာငါးပါးကိုပင် ငါ ဟုထင်မှတ်၏။ ဤ သို့ထူးသည်။

မာန (၃)မျိုး

၁။ သေယျမာန = ဂုဏ်၊ သိက္ခာ၊ ဥစ္စာ၊ ပညာ၊ အဆင်းစသည်ဖြင့် သူများထက်သာသည်ဟု မိမိစိတ်ဝယ် ထင်၍ ထောင်လွှားခြင်း။

၂။ သဒိသမာန = တန်းတူအဆင့်တူအချင်းချင်း ဂရုစိုက်စရာမလိုဟုနှလုံးသွင်းခြင်း။

၃။ ဟိနမာန = သူ့အောက်ကျက ဘာအရေးလဲဟု မာန်မူခြင်း။

ဒေါစတုက်

၁။ ဒေါသ = ခက်ထန်ခြင်းသဘော (မြွေဟောက်နှင့်တူ)

၂။ ဣဿာ = သူတစ်ပါး၏ စည်းစိမ်ချမ်းသာကို ငြူစု မနာလိုခြင်းသဘော

၃။ မုစ္ဆရိယ = မိမိစည်းစိမ်ချမ်းသာကို လျှို့ဝှက်ခြင်း ဝန်တိုခြင်း နှမြောခြင်းသဘော (ခါးစပ်သော အရသာ)

၄။ ကုက္ကုစ္စ = ပြုခဲ့မိသော ဒုစရိုက် မပြုခဲ့မိသော သုစရိုက်ကိုနောင်တတဖန်ပူပန်ခြင်းသဘော (တာဝန်မကျ ပူပန်နေသူနှင့်တူ)

မုစ္ဆရိယ (၅)မျိုး

၁။ အာဝါသမုစ္ဆရိယ = နေရာစသည်တို့၌ ဝန်တိုမှု။

၂။ ကုလမုစ္ဆရိယ = ဆွေမျိုး၊ အပေါင်းအသင်းစသည်၌ ဝန်တိုမှု။

၃။ လာဘမုစ္ဆရိယ = ပစ္စည်းစသည်၌ ဝန်တိုမှု။

၄။ ဝဏ္ဏမုစ္ဆရိယ = အဆင်းလှခြင်းစသည်၌ ဝန်တိုမှု။

၅။ ဓမ္မမုစ္ဆရိယ = မိမိတတ်ထားသည့်ပညာ၊ အသိစသည်တို့၌ ဝန်တိုမှု။

ဆုံးတြိ

၁။ ထိန = စိတ်၏အမှည့်လေးလံထိုင်းမှိုင်းခြင်း စိတ်မခံ့ခြင်းသဘော (နေထိသော ကြာနှင့်တူ)

၂။ မိဒ္ဒ = စေတသိက်တို့၏အမှည့် လေးလံထိုင်းမှိုင်းခြင်း မခံ့ခြင်းသဘော (မီးထိသော ကြာနှင့်တူ)

၃။ ဝိစိကိစ္ဆာ = ရတနာ (၃)ပါး သစ္စာ (၄)ပါး ကံတရားစသည့်တို့၌ ယုံမှားသံသယဖြစ်ခြင်းသဘော (လမ်းနှစ်ခွရောက်နေသူနှင့်တူ)

သောဘက စေတသိက် (၂၅)ပါး

အပြစ်မရှိ တင့်တယ်သောကြောင့်လည်းကောင်း၊ တင့်တယ်ကောင်းမွန်သော သောဘန စိတ်တို့၌သာ ထိုက်သင့်သလို ယှဉ်ကြသောကြောင့်လည်းကောင်း သောဘနစေတသိက်မည်၏။

သောဘကသာဓာရကစေတသိက် (၁၉)ပါး

အလုံးစုံသော သောဘနစိတ်၌ ယှဉ်နိုင် ဆက်ဆံနိုင်သောကြောင့် သောဘကသာဓာရက စေတသိက် မည်၏။

၁။ သဒ္ဓါ = ရတနာသုံးပါးနှင့် ကုသိုလ်အာရုံ၌ ယှဉ်ဖက်တရားတို့ကို ကြည်လင်စေခြင်း ယုံကြည်စေခြင်းသဘော (စကြာမင်း၏ ပတ္တမြားနှင့်တူ)

၂။ သတိ = ရတနာသုံးပါးနှင့် ကုသိုလ်အာရုံတို့၌ ယှဉ်ဖက်တရားတို့ကို အောက်မေ့အမှတ် ရစေခြင်း (ဘဏ္ဍာစိုးနှင့်တူ)

၃။ ဟိရီ = မကောင်းမှုဒုစရိုက်မှ ရှုက်ခြင်းသဘော (ဂုဏ်သိက္ခာထိန်းသော အမျိုးသမီးကောင်းနှင့်တူ)

၄။ ဩတ္တပ္ပ = မကောင်းမှုဒုစရိုက်မှ ကြောက်လန့်ခြင်းသဘော (ကိုယ်ဝန်တည်မည်ကိုကြောက်နေသော ပြည့်တန်ဆာမနှင့်တူ)

(ထိုတရား ၂ ပါး ကို ကမ္ဘာစောင့်တရား = လောကပါလ ဟုခေါ်သည်)

၅။ အလောဘ = ကာမဂုဏ်အာရုံကို မလိုချင်ခြင်းသဘော (ပိန်းကြာနှင့်ရေ)

၆။ အဒေါသ = မကြမ်းတမ်းခြင်း မခက်ထန်ခြင်းသဘော (လိုက်လျောသောမိတ်ဆွေ (မေတ္တာ)

၇။ တတြမဇ္ဈတ္တတာ = ယှဉ်ဖက်တရားတို့အား ဆိုင်ရာကိစ္စများကို မယုတ်မလွန်မှုတစွာ ဆောင်ရွက်ကြရန် တည့်မတ် ထိန်းသိမ်းပေးခြင်းသဘော (ဥပေက္ခာ) (ရထားထိန်းနှင့်တူ)

၈။ ကာယပဿဒ္ဓိ = စေတသိက်အပေါင်း၏ ငြိမ်းအေးခြင်းသဘော (အေးမြသောစမ်းရေ၌ချထားသောဝါး)

၉။ စိတ္တပဿဒ္ဓိ = စိတ်၏ ငြိမ်းအေးခြင်းသဘော

၁၀။ ကာယလဟုတာ = စေတသိက်ပေါင်း၏ ပျော်ပါးသွက်လက်ခြင်းသဘော (လေ၌လွင့်သော ဝါဂွမ်း)

၁၁။ စိတ္တလဟုတာ = စိတ်၏ ပေါ့ပါးသွက်လက်ခြင်းသဘော

၁၂။ ကာယမုဒုတာ = စေတသိက်အပေါင်း၏ နူးညံ့ပျော့ပြောင်းခြင်းသဘော

၁၃။ စိတ္တမုဒုတာ = စိတ်နူးညံ့ပျော့ပြောင်းခြင်းသဘော

၁၄။ ကာယကမ္မညတာ = စေတသိက်အပေါင်း၏ ကုသိုလ်ကောင်းမှု၌ခွဲညားခြင်းသဘော (လက်ဝတ်ရတနာပြုလုပ်ရန် အပူပေးထားသော ရွှေတုံးနှင့်တူ)

၁၅။ စိတ္တကမ္မညတာ = စိတ်၏ ကုသိုလ်ကောင်းမှု၌ခွဲညားခြင်းသဘော

၁၆။ ကာယပါဂုညတာ = စေတသိက်အပေါင်း၏ ကုသိုလ်ကောင်းမှု၌လေ့လာနိုင်နင်းခြင်းသဘော

၁၇။ စိတ္တပါဂုညတာ = စိတ်၏ကုသိုလ်ကောင်းမှု၌လေ့လာနိုင်နင်းခြင်းသဘော

၁၈။ ကာယုဒကတာ = စေတသိက်အပေါင်း၏ ဖြောင့်မတ်စွာဖြစ်ခြင်းသဘော

၁၉။ စိတ္တုဒကတာ = စိတ်၏ ဖြောင့်မတ်စွာဖြစ်ခြင်းသဘော

မှတ်ချက်။ ။ ယခုပြခဲ့ပြီးသော သောဘနစေတသိက် (၁၉) ပါးသည် သောဘနစိတ်အားလုံးနှင့် အမြဲယှဉ်သည်။ မိမိတို့ ကုသိုလ်ကောင်းမှု ပြုလုပ်ရာအခါ၌ ကုသိုလ်စိတ်ဖြစ်၊ မဖြစ်သလိုပါက မိမိ တို့၏ စိတ်နှင့် ကိုယ်ကို သတိဖြင့် သုံးသပ်ကြည့်ရန်လို၏။ သုံးသပ်ကြည့်သောအခါ ကိုယ်ရော စိတ်ပါ အေးချမ်းမှုရှိနေပါက ကာယပဿဒ္ဓိ နှင့် စိတ္တပဿဒ္ဓိတို့ပါဝင်နေသကဲ့သို့ ကိုယ်ရောစိတ်ပါ ပေါ့ပါးသွက်လက်နေပါက ကာယလဟုတာ၊ စိတ္တလဟုတာတို့ ဖြစ်နေသည်ကို သိရှိရလိမ့်မည်။ ကုသိုလ်ကောင်းမှုကို စိတ်ပါ လက်ပါ အသိဉာဏ်နှင့် ပြုလုပ်သောသူ၌ ထိုစေတသိက် (၁၉) များ မဖြစ်မနေပါဝင်ကြလေသောကြောင့် ကုသိုလ်ပြုရာအခါ၌ စိတ်ပူမှု၊ ပြာယာခတ်မှုစသည်တို့ဖြစ်နေ ပါက ကုသိုလ်လုပ်နေသော်လည်း အကုသိုလ်စိတ်ဖြစ်နေသည်ကို သူတော်စင်များ သိထားသင့် သည်။

ပဿဒ္ဓိစသည်ကို နှစ်ပါးစီဟောရခြင်းအကြောင်း

စိတ္တပဿဒ္ဓိ စိတ္တလဟုတာစသည်တို့ကြောင့် စိတ်၏ငြိမ်းအေးမှု ပေါ့ပါးမှုစသည်သာဖြစ်၏။ စေတသိက်၏ ငြိမ်းအေးမှု ပေါ့ပါးမှုစသည်မဖြစ်နိုင်၊ ကာယပဿဒ္ဓိ စသည်တို့ကြောင့် စေတသိက် အပေါင်းဟူသော နာမကာယ၏ငြိမ်းအေးမှု စသည်လည်းဖြစ်နိုင်၏။ ရူပကာယ၏ ငြိမ်းအေးမှု စသည်လည်းဖြစ်နိုင်၏။ ထို့ကြောင့် ပဿဒ္ဓိစသော စေတသိက်တို့ကိုသာ နှစ်ပါးစီတွဲ၍ ဟောတော် မူသည်။

ဝိရတီ စေတသိက် (၃)ပါး

၁။ သမ္မာဂါစာ = အသက်မွေးဝမ်းကြောင်းနှင့်ဆက်စပ်ဘဲ ဝစီဒုစရိုက် လေးပါးကို ရှောင်ကြဉ်ခြင်း သဘော။

၂။ သမ္မာကမ္မန္တ = အသက်မွေးဝမ်းကြောင်းနှင့်ဆက်စပ်ဘဲ ကာယဒုစရိုက်သုံးပါးကိုရှောင်ကြဉ် ခြင်းသဘော။

၃။ သမ္မာအာဇီဝ = အသက်မွေးဝမ်းကြောင်းနှင့် ဆက်စပ်၍ ဝစီဒုစရိုက်လေးပါး ကာယဒုစရိုက် သုံးပါးကို ရှောင် ကြဉ်ခြင်းသဘော။

ကြပါပြီ။ ဒါနလုပ်မယ် သီလဆောက်တည်မယ် ဘာဝနာပွားကြမယ်လို့သာပြောလိုက် လက်မနှေး ကိုယ်နဲ့ပြေးပြီး စိတ်နဲ့မဝေးအောင်လုပ်တတ်တာလဲ အကျင့်တစ်ခုလိုဖြစ်နေပြန်ရော။

သမ္မယောဂနည်းနှင့် သင်္ဂဟနည်း

စေတသိက်တစ်လုံးစီက မည်သည့်စိတ်များ၌ ယှဉ်နိုင်သည်ကိုဖော်ပြသောနည်းသည် သမ္မယောဂနည်းဖြစ်၏။ စိတ်တမျိုးစီ၌ ယှဉ်ထိုက်သမျှသော စေတသိက်အားလုံးကိုပေါင်း၍ ရေတွက်သောနည်းသည် သင်္ဂဟနည်းဖြစ်၏။

မှာထားချက် ။ ။ သမ္မယောဂနည်း၊ သင်္ဂဟနည်းကို လေ့လာသင်ယူရာ၌ အထူးလွယ်ကူစေရန် စိတ်ပိုင်းကို ကျေညက်ဖို့လိုအပ်သည်။ ထို့အပြင် စိတ်ပိုင်းတွင်ပါဝင်သော သောမနဿ၊ ဥပေက္ခာ၊ သမ္မယုတ်၊ ဝိပဿနာ၊ အသင်္ခါရိက၊ သသင်္ခါရိက၊ ပထမဈာန်စသည်တို့ကို ပိုင်နိုင်ဖို့လည်း လိုအပ်သည်။ စေတသိက် (၅၂) ပါးကိုလည်း အဓိပ္ပါယ်၊ ဥပမာနှင့်တကွ စေတသိက် အမျိုးအမည် များကိုပါ သေချာစွာမှတ်မိစေရန် လေ့ကျင့်ထားရမည်။

အညသမာန်း သမ္မယောဂနည်း (၇)နည်း		
စဉ်	စေတသိက်	စိတ်ယှဉ်
၁	သဗ္ဗစိတ္တ	စိတ် (၈၉) သို့ (၁၂၁)
၂	ဝိတက်	ဒွေပဉ္စဝိညာဏ် ၁၀ကြဉ် ကာမစိတ် (၄၄) ပထမဈာန် (၁၁)ပေါင်း (၅၅)ယှဉ်
၃	ဝိစာရ	ဝိတက်ယှဉ်စိတ် (၅၅) ဒုတိယဈာန်စိတ် (၁၁)ပါး ပေါင်း (၆၆)ယှဉ်
၄	အဓိမောက္ခ	ဒွေပဉ္စ (၁၀) ဝိစိက္ခိန္ဒာကြဉ် စိတ် (၇၈)ယှဉ်
၅	ဝီရိယ	ပဉ္စဒ္ဓါရာဂဇာန်၊ ဒွေပဉ္စ ၁၀၊ သမ္ပဋိတ္တိန်း ၂၊ သန္တီရဏ ၃ကြဉ် စိတ် (၇၃)ယှဉ်

၆	ပိတ်	ဒေါသ ၂၂ပေက္ခာ ၅၅၊ကာယဂိညာဏ် ၂၊စတုတ္ထဈာန် ၁၁ကြည့် (၅၁)ယှဉ်
၇	ဆန္ဒ	အဟိတ်စိတ် ၁၈၊မောဟ ၂ ကြည့် စိတ် (၆၉) ယှဉ်

အကုသိုလ်စေတသိက်သမ္ပယောဂနည်း (၅)ပါး		
စဉ်	စေတသိက်	စိတ်ယှဉ်
၁	အကုသာဓာရဏ	အကုသိုလ် (၁၂)ပါးယှဉ်
၂	လောဘ	လောဘ(၈)ပါးယှဉ်။ {ဒိဋ္ဌိသည် ဒိဋ္ဌိယှဉ် ၄ ပါး၌ယှဉ်ကာ မာနသည် ဒဋ္ဌိ မယှဉ် ၄ပါးသောစိတ်၌ယှဉ်}
၃	ဒေါစတုက်	ဒေါသ ၂
၄	ထိန မိဒ္ဓ	အကုသလ သသင်္ခါရိက (၅)ပါး၌ယှဉ်
၅	ဝိစိက္ခိစ္ဆာ	ဝိစိက္ခိစ္ဆာ
	မှတ်ချက်	ဝိစိက္ခိစ္ဆာစေတသိက်သည် အနည်းဆုံးယှဉ်သောစေတသိက်ဖြစ်သည် စိတ်

သောဘဏစေတသိက် သမ္ပယောဂနည်း (၄)ပါး		
စဉ်	စေတသိက်	စိတ်ယှဉ်
၁	သောဘဏစေ ၁၉	သောဘဏစိတ်အကျဉ်း (၅၉)အကျယ် (၉၁)ပါးတို့၌ယှဉ်
၂	ဝိရတီ ၃	လောကုတ်၌အမြဲတပေါင်းတည်းယှဉ်ကာ မဟာကု (၈)ပါး၌ရံခါ အသီးသီးယှဉ်
၃	အပ္ပမညာ ၂	ပဉ္စမဈာန်ကြည့် မဟဂ္ဂုတ် ၁၂၊ မဟာကု ၈၊ မဟာကြံ ၈၊ပေါင်း ၂၈ ပါး၌ ရံခါ အသီးသီး ယှဉ်
၄	ပညိန္ဒြေ	ကာမသောဘဏဉာဏသမ္ပယုတ် ၁၂၊ မဟဂ္ဂုတ် ၂၇၊ လောကုတ် ၈၊ပေါင်း ၄၇

မှတ်ချက်။ ။ သမ္ပယောဂနည်းသည် အကျဉ်းအားဖြင့် ၁။ သဗ္ဗစိတ္တသာဓာရဏ ၂။ ပကိဏ်း စေတသိက် သမ္ပယောဂနည်း ၃။ အကုသိုလ်သမ္ပယောဂနည်း နှင့် ၄။ သောဘဏသမ္ပယောဂနည်း ဟု (၄)မျိုးရှိသည်။ အကျယ်အားဖြင့် သဗ္ဗစိတ္တသာဓာရဏ၌တနည်း၊ ပကိဏ်းစေတသိက်၌ ၆ နည်း၊ အကုသိုလ်စေတသိက်၌ ၅ နည်းနှင့် သောဘဏ စေတသိက်၌ ၄ နည်းအားဖြင့် (၁၆)နည်း ရှိသည်။

နိယတ အနိယတ ယောဂီစေတသိက်များ

မိမိတို့၏ယှဉ်ဖက်စိတ်ဖြစ်တိုင်း အမြဲယှဉ်ကြသောစေတသိက်များကို နိယတယောဂီ ဟုခေါ်သည်။ မိမိတို့၏ ယှဉ်ဖက်စိတ်ဖြစ်တိုင်းအမြဲမယှဉ်ဘဲ ယှဉ်သင့်သည့်အခါ၌သာယှဉ်ကြသော စေတသိက်များကို အနိယတယောဂီ ဟု ခေါ်သည်။

အနိယတ	ဣဿာ၊ မုစ္ဆရိယ၊ ကုက္ကုစ္စ၊ မာန၊ ထိန၊ မိဒ္ဓ၊ ဝိရတီ ၃၊ အပ္ပမညာ ၂ ပေါင်း (၁၁) ပါး
နိယတ	အနိယတမှကြွင်း စေတသိက်များ

အမှာ။ ။ အနိယတဟူသည် အမြဲမပါဝင်တတ်သည့်သဘောတည်း။ မကောင်းမှု အကုသိုလ် အရာတွင် ဒေါသဖြစ်သည့်အခါတိုင်း ဒေါသစေတသိက်များဖြစ်သည့် ဣဿာ၊ မုစ္ဆရိယ၊ ကုက္ကုစ္စ စေတသိက်များပါဝင်လေ့မရှိပေ။ ထိုစေတသိက်များ ပါဝင်လာပါက ဒေါသဖြစ်သူသည် ပိုမိုကြမ်းတမ်းလာကာ စော်ကားဖို့ဝန်မလေးတော့။ စော်ကားမိပါက စော်ကားထားသည့်အတိုင်း အကျိုးပြန်ခံရမည်သာ။

လောဘစေတသိက်ဖြစ်သော မာနသည်လည်း လောဘဖြစ်သူတိုင်း ဖြစ်တတ်သည်မဟုတ် အသိနည်းသည့် အဓိကဖြစ်တတ်သည်။ မာနဖြစ်လာပါက မည်သူကိုမျှ အထင်မကြီးတော့ဘဲ စော်ကားတတ်သည်။ အကျိုးပြန်ရပါက မိမိကိုလည်း မည်သူမျှ သတိထား ထည့်တွက် ကြမည် မဟုတ်ပေ။ ထို့ကြောင့် အကုသိုလ်ဖြစ်သည့်အချိန်တွင်လည်း အသိများရှိနေဖို့လိုအပ်သည်။ အသိရှိနေပါက မပါဝင်သင့်သည့် အကုသိုလ်စေတသိက်များ မပါဝင်လေသောကြောင့် ဘဝရှိနေ သော်လည်း ဆိုးရွားသည့် မကောင်းကျိုးများကို ခံရမည်မဟုတ်တော့။ ထို့အပြင် ထိနနှင့် မိဒ္ဓတို့သည်လည်း အမြဲဖြစ်ပေါ်နေသည်မဟုတ်၊ တစ်ခါတစ်ရံသာဖြစ်တတ်သည်။ ထို့ကြောင့် အနိယတစေတသိက်သာ။ သို့သော် ထိုစေတသိက်သာဖြစ်နေပါက မည်သည့် ကုသိုလ်မှမဖြစ် တော့ဘဲ အကုသိုလ်ဖြစ်ဖို့သာ အခွင့်များလေသည်။

ထို့အတူ သောဘန ကောင်းသောစေတသိက်တို့တွင် ပါဝင်သော ဝိရတီသုံးပါးနှင့် အပ္ပမညာနှစ်ပါးတို့သည် ကု သိုလ်ဖြစ်တိုင်း ပါဝင်ကြသည်မဟုတ်။ ထို့ကြောင့် ထိုစေတသိက် တို့ကို အနိယတယောဂီစေတသိက်ဟုခေါ်သည်။ ထိုစေတသိက်တို့ကား ကုသိုလ်ဖြစ်တိုင်း မပါဝင်တတ်သည့်အတွက် အသိဦးစီးကာ ပါဝင်အောင်ကြိုးစားကြရပေမည်။

အနိယတယောဂီယှဉ်ပုံ

၁။ ဣဿာ၊ မုစ္ဆရိယ၊ ကုက္ကုစ္စတို့သည် ဒေါသမူစိတ် ၂ ပါး၌ယှဉ်ကြသည်ဆိုသော်လည်း ဒေါသမူ စိတ်ဖြစ်တိုင်း မယှဉ်ကြပါ။ သူတစ်ပါး၏စည်းစိမ်ချမ်းသာကို ငြူစုသောအခါ ဣဿာယှဉ်၏။ မိမိ

စည်းစိမ်ကိုလျှို့ဝှက်သော အခါ မွတ္တရိယယှဉ်၏။ ပြုခဲ့ပြီးသောဒုစရိုက် မပြုလိုက်မိသော သုစရိုက် တို့ကို နောင်တတစ်ဖန်ပူပန်သောအခါ ကုက္ကုစ္စယှဉ်၏။ ဤသို့ တစ်သီးတခြားစီယှဉ်ခြင်းကို နာနာ နည်းဖြင့်ယှဉ်သည်ဟုခေါ်သည်။

ဣဿာ သည် သူတစ်ပါးစည်းစိမ်ကိုငြူစုသောအခါ၌သာယှဉ်၏။ မွတ္တရိယသည် မိမိစည်း စိမ်ချမ်းသာကိုလျှို့ဝှက် သောအခါ၌သာယှဉ်၏။ ကုက္ကုစ္စသည် နောင်တဖြစ်သောအခါ၌သာယှဉ်၏။ နောင်တမဖြစ်သောအခါမယှဉ်။ ဤသို့ဆိုင်ရာအကြောင်းညီညွတ်ပါမှ စေတသိက်ယှဉ်ခြင်းကို ကဒိစိ နည်းဖြင့်ယှဉ်သည်ဟုခေါ်သည်။

၂။ ဝိရတီသုံးပါးတို့သည် မိမိတို့ဆိုင်ရာကိစ္စများကိုဆောင်ရွက်သည့်အခါ၌ နာနာ-ကဒိစိ နည်းဖြင့်ယှဉ်သည်။

၃။ အပ္ပမညာနှစ်ပါးတို့သည် နာနာ-ကဒိစိနည်းဖြင့်ယှဉ်ကြ၏။ ကရုဏာသည်ဆင်းရဲသော သတ္တဝါ ကို အာရုံပြု၍ သနားကြင်နာစိတ်ဖြစ်သည်အခါ၌သာယှဉ်၏။ မုဒိတာသည် ချမ်းသာသောသတ္တဝါ ကိုအာရုံပြု၍ ဝမ်းသာသော အခါ၌သာယှဉ်၏။

မှတ်ချက်။ ။ အထက်ပါပြုအပ်ခဲ့ပြီးသော စေတသိက်တို့သည် မိမိတို့ယှဉ်ရာစိတ် ဖြစ်တိုင်း ဖြစ်တိုင်း အမြဲယှဉ်လျက်မပါ။ ကဒိစိ-တစ်ခါတစ်ရံသာပါသည်။ ထိုသို့ တစ်ရံတစ်ခါပါသော်လည်း မိမိတို့တွဲဖက်စေတသိက်များနှင့် တစ်ပြိုင်နက်အတူ မယှဉ်နိုင်ကြ။ အာရုံချင်းကွဲပြားသော ကြောင့် နာနာ- တသီးတခြား တစ်ပါးစီသာ ယှဉ်ခွင့်ရသောစေတသိက်တို့တည်း။ ထို့ကြောင့် နာနာ ကဒိစိ စေတသိက်အမည်ရကြ၏။

၄။ မာနသည် လောဘမူဒိဋ္ဌိဂတဝိပွယုတ် ၄ ပါး၌ယှဉ်သည်ဟုဆိုသော်လည်း ထောင်လွှား ဝင့်ကြားသောအခါ၌ သာယှဉ်၏။ မထောင်လွှားသောအခါမယှဉ်။ တစ်ရံတစ်ခါသာ ဖြစ်သော ကြောင့် **ကဒိစိသာ**ဖြစ်သောစေတသိက်တည်း။ ဧကတော ကဒိစိဟုလည်းခေါ်ကြသေးသည်။ **(ဧကတော- တစ်ပါးတည်း၊ ကဒိစိ-ရံခါ)**

၅။ ထိနနှင့်မိဒ္ဒတို့သည် အကုသိုလ်သသင်္ခါရိကစိတ် ၅ ပါး၌ယှဉ်သည်ဟုဆိုသော်လည်း စိတ်စေ တသိက်တို့ လေးလံထိုင်းမှိုင်းသောအခါ၌သာ တစ်ပေါင်းတည်းယှဉ်ကြ၏။ စိတ်စေတသိက်တို့ လန်းဆန်းနေသည့်အခါမယှဉ်။ ထိုစေတသိက်တို့သည် ခွဲ၍မရ အတူတကွဖြစ်သည့်အတွက် **သဟ-အတူ၊ ကဒိစိ-** တစ်ရံတစ်ခါ စေတသိက်တို့ မည်၏။

မှတ်ချက်။ ။ အကုသိုလ်စေတသိက်တွင်ပါဝင်သော ဣဿာ၊ မွတ္တရိယ၊ ကုက္ကုစ္စ စေတသိက် တို့သည် သုံးပါးတွဲ၍ ပြထားသော်လည်း ဖြစ်သောအခါ တစ်ပါးစီသာဖြစ်ကြသည်။ ထို့ကြောင့် **နာနာ-အသီးအသီး** တနည်းတခြားစီ စေတသိက်တို့တည်း။ ထိုစေတသိက်တို့သည် ဒေါသဖြစ် တိုင်းပါဝင်သည်မဟုတ် တစ်ခါတစ်ရံသာဖြစ်သောကြောင့် **ကဒိစိ** လည်းမည်၏။ ထို နာနာ နှင့် ကဒိစိ နှစ်ပါးလုံးဖြစ်သောစေတသိက်တို့ဖြစ်သည့်အတွက် **နာနာ ကဒိစိ** စေတသိက်တို့မည်၏။

သောဘနစေတသိက်တွင်ပါဝင်သော **ဝိရတီသုံးပါး** နှင့် **အပ္ပမညာနှစ်ပါး**တို့သည် သုံးပါး၊ နှစ်ပါးတွဲလျက်ပြသော်လည်း တကယ်ဖြစ်သည့်အခါ တွဲလျက်ဖြစ်ကြသည်မဟုတ် တစ်ပါးစီသာ ဖြစ်ကြသည်။ ထိုကဲ့သို့ဖြစ်သည်ကို **နာနာ** ဟုခေါ်သည်။ တစ်ပါးစီဖြစ်သည်ဟုဆိုရသော်လည်း အမြဲဖြစ်သည်မဟုတ်၊ တစ်ခါတရံသာဖြစ်သောကြောင့် **ကဒါစိ**လည်း မည်၏။ ထို့ကြောင့် ထိုစေ တသိက်တို့သည် **နာနာ ကဒါစိ** စေတသိက်တို့တည်း။ (**နာနာ ကဒါစိ စေတသိက် ၈ ပါး**)

မာနစေတသိက်ကား အတွဲမရှိသကဲ့သို့ အမြဲလည်းဖြစ်သည်မဟုတ်သောကြောင့် **ကဒါစိသာ** မည်၏။

ထိနနှင့် **မိဒ္ဓ**တို့ကား မည့်သည်အခါမှ ခွဲ၍ဖြစ်သည်မဟုတ်သောကြောင့် **သဟ** မည်၏။ တစ်ခါတစ်ရံသာဖြစ်သောကြောင့် **ကဒါစိ**မည်၏။ ထိုအမည်နှစ်မျိုးကိုပေါင်း၍ **သဟကဒါစိ** စေတသိက်ဟုခေါ်သည်။

သင်္ဂဟနည်း (၃၃)နည်း

စိတ်ကိုမူတည်၍ စေတသိက်ပေါင်း မည်မျှနှင့် ယှဉ်နိုင်သည်ကို ပြသောနည်းသည် သင်္ဂဟ နည်းမည်၏။

- ၁။ အကုသိုလ်စိတ် ၁၂ ပါး၊ သင်္ဂဟနည်း ၇ နည်း
- ၂။ အဟိတ်စိတ် ၁၈ ပါး၊ သင်္ဂဟနည်း ၄ နည်း
- ၃။ ကာမသောဘနစိတ် ၂၄ ပါး၊ သင်္ဂဟနည်း ၁၂ နည်း
- ၄။ မဟဂ္ဂုတ်စိတ် ၂၇ ပါး၊ သင်္ဂဟနည်း ၅ နည်း
- ၅။ လောကုတ္တရာစိတ် ၈ ပါး (တနည်း ၄၀)၊ သင်္ဂဟနည်း ၅ နည်း
- ပေါင်း စိတ် ၈၉ (၁၂၁) ပါး၊ သင်္ဂဟနည်း (အကျယ်) ၃၃ နည်းရှိသည်။

လောကုတ္တရာစိတ် သင်္ဂဟနည်း (၅)ပါး

လောကုတ္တရာစိတ်	ယှဉ်နိုင်သော စေတသိက်များ	ပေါင်း	သင်္ဂဟနည်း
ပထမဈာန် (၈)ပါး	အညသမာန်း ၁၃၊ အပ္ပမညာကြည့် သောဘနစေတသိက် ၂၃	၃၆	၁
ဒုတိယဈာန် (၈)	ဝိတက်ကြည့် အညသမာန်း ၁၂၊ အပ္ပမညာကြည့်သောဘနစေ ၂၃	၃၅	၁
တတိယဈာန် (၈)	ဝိတက်၊ ဝိစာရကြည့် အညသမာန်း ၁၁၊ အပ္ပမညာကြည့်သောဘန ၂၃	၃၄	၁
စတုတ္ထဈာန် (၈)	ဝိတက်၊ ဝိစာရ၊ ပီတိကြည့် အည ၁၀၊ အပ္ပမညာကြည့် သောဘန ၂၃	၃၃	၁
ပဉ္စမဈာန် (၈)	ဝိတက်၊ ဝိစာရ၊ ပီတိကြည့် အည ၁၀၊ အပ္ပမညာကြည့် သောဘန ၂၃	၃၃	၁

မှတ်ချက်။ ။ လောကုတ္တရာစိတ်၌ စေတသိက်တို့ယှဉ်ရာဝယ် **အပ္ပမညာ** (၂)ပါး ကြည့်ခြင်း အကြောင်းကား -စေ တသိက် လက္ခဏာ (၄) ပါးတို့တွင်ပါဝင်သော ဧကာလမ္ပဏ အရ အာရုံချင်း တူမှသာ ယှဉ်နိုင်သည်။ ဤအပ္ပမညာ တို့သည် သတ္တဝါပညတ်ကိုအာရုံပြု၏။ လောကုတ္တရာ စိတ်ကား နိဗ္ဗာန်ကို အာရုံပြုသည်။ ထိုသို့အာရုံကွဲပြားသောကြောင့် ကြည့်ရသည်။ (လောကုတ္တရာ သင်္ဂဟနည်းသည် လောကုတ္တရာစိတ်အကျယ်ကိုပြသည်)

မဟဂ္ဂုတ်စိတ် သင်္ဂဟနည်း (၅)နည်း

မဟဂ္ဂုတ်စိတ်	ယှဉ်နိုင်သော စေတသိက်များ	ပေါင်း	သင်္ဂဟနည်း
ပထမဈာန် (၃)ပါး	အညသမာန်း ၁၃၊ ဝိရတီကြည့် သောဘနစေတသိက် ၂၂	၃၅	၁
ဒုတိယဈာန် (၃)	ဝိတက်ကြည့် အညသမာန်း ၁၂၊ ဝိရတီ ကြည့်သောဘနစေ ၂၂	၃၄	၁
တတိယဈာန် (၈)	ဝိတက်၊ဝိစာရကြည့် အညသမာန်း ၁၁၊ ဝိရတီ ကြည့်သောဘန ၂၂	၃၃	၁
စတုတ္ထဈာန် (၈)	ဝိတက်၊ ဝိစာရ၊ ပီတိကြည့် အည ၁၀၊ ဝိရတီကြည့် သောဘန ၂၂	၃၂	၁
ပဉ္စမဈာန် (၁၅)	ဝိတက်၊ ဝိစာရ၊ ပီတိကြည့် အည ၁၀၊ ဝိရတီ၊ အပ္ပကြည့် သောဘန ၂၀	၃၀	၁

မှတ်ချက်။ ။ မဟဂ္ဂုတ်စိတ်တို့၌ **ဝိရတီကြည့်ခြင်းအကြောင်းကား** - ဒုစရိုက်၊ ဒုရာဇီဝ ဟူမျှကို သီလဝိသုဒ္ဓိဖြင့် ပယ်ရှားပြီးသော ယောဂီသူတော်စဉ်တို့ သန္တာန်၌ သမာဓိကောင်းစွာရ၍ စိတ် တည်ကြည်ရုံမျှဖြင့် မဟဂ္ဂုတ်ဈာန်များဖြစ်နိုင်ကြသည်။ ထိုကြောင့် ထိုမဟဂ္ဂုတ်ဈာန်များ သီးခြား ပယ်ဖို့ရာ

ဒုစရိုက်၊ ဒုရာဇီပမရှိတော့ပြီ။ လောကုတ္တရာဈာန်များကဲ့သို့လည်း ဒုစရိုက်ကို အကြွင်းမဲ့ မပယ်နိုင်ချေ။ ထို့ကြောင့် မဟာဂုဏ်စိတ်၌ ဂီရတီများယှဉ်ခွင့်မရှိ။

ကာမသောဘနစိတ် သင်္ဂဟနည်း (၁၂)နည်း

မဟာကုသိုလ် သင်္ဂဟနည်း

မဟာကုသိုလ်စိတ်	ယှဉ်နိုင်သော စေတသိက်များ	ပေါင်း	သင်္ဂဟနည်း
ပထမဒွေ ဉာ သမ်	အညသမာန်း ၁၃၊ သောဘနစေတသိက် ၂၅	၃၈	၁
ဒုတိယဒွေ ဉာ ဂိမ်	အညသမာန်း ၁၃၊ ပညာကြည် သောဘနစေတသိက် ၂၄	၃၇	၁
တတိယဒွေ ဉာ သမ်	ပီတိကြည် အညသမာန်း ၁၂၊ သောဘနစေတသိက် ၂၅	၃၇	၁
စတုတ္ထဒွေ ဉာ ဂိမ်	ပီတိကြည်အညသမာန်း ၁၂၊ ပညာကြည် သောဘနစေတသိက် ၂၄	၃၆	၁

မှတ်ချက်။ ။ မဟာကုသိုလ်စိတ် (၈)ပါးတွင် (၁) **ယှဉ်နိုင်သမျှသော** စေတသိက်တို့ကား အညသမာန်း (၁၃) နှင့် သောဘနစေတသိက် (၂၅) ပါးတို့တည်း။

(၂) **အမြဲယှဉ်နိုင်သော** စေတသိက်တို့ကား ဂီရတီ၊ အပ္ပမညာကြည် စေတသိက် (၃၃)ပါးတို့တည်း။

(၃) **တပြိုင်နက်ယှဉ်နိုင်သော** စေတသိက်တို့ကား အညသမာန်းစေတသိက် ၁၃ ပါး၊ သောဘနစေတသိက် ၂၅ ပါးတို့တွင် သမ္မာဂါစာယှဉ်ခိုက် ကျန်ဂီရတီနှင့် အပ္ပမညာကိုကြည့်၍ (၃၄)ပါး ယှဉ်သည်။ ထို့အတူ သမ္မာကမ္မန္တ ယှဉ်ခိုက် အခြားစေတသိက်များကိုကြည့်၍ ယှဉ်ပုံယှဉ်နည်း ကိုသိပါ။ ဂီရတီ၊ အပ္ပမညာစေတသိက်တို့သည် တပြိုင်နက်မယှဉ်နိုင် တစ်ပါးယှဉ်က ကျန်စေတ သိက်များကို ကြည့်ရလေသည်။

ကာမသောဘနစိတ်ကို စေတသိက်ယှဉ်သည်နှင့်ပတ်သက်၍ ဉာဏ်ကြည်၊ ပီတိကြည်၊ ဉာဏ်ပီတိကြည် ဟူသော ဆောင်ပုဒ်ကို မှတ်ထားသင့်သည်။ ထိုသို့မှတ်ထားပါက ဒုတိယ၊ တတိယ၊ စတုတ္ထစိတ်များ စေတသိက်ယှဉ်ပုံကို အလွယ်တူမှတ်မိနိုင်သည်။

မဟာဂိပါက်စိတ် သင်္ဂဟနည်း

မဟာဂိပါက်စိတ်	ယှဉ်နိုင်သော စေတသိက်များ	ပေါင်း	သင်္ဂဟနည်း
ပထမဒွေ ဉာ သမ်	အညသမာန်း ၁၃၊ ဂိရတီ၊ အပ္ပမညာကြည့် သောဘနစေ ၂၀	၃၃	၁
ဒုတိယဒွေ ဉာ ဂိပ်	အညသမာန်း ၁၃၊ ဂိရတီ၊ အပ္ပမညာ၊ ပညာကြည့်သောဘနစေ ၁၉	၃၂	၁
တတိယဒွေ ဉာ သမ်	ပီတိကြည့် အညသမာန်း ၁၂၊ ဂိရတီ၊ အပ္ပမညာကြည့် သောဘန ၂၀	၃၂	၁
စတုတ္ထဒွေ ဉာ ဂိပ်	ပီတိကြည့်အညသမာန်း ၁၂၊ သောဘနသာဓာရဏ စေ ၁၉	၃၁	၁

မှတ်ချက်။ ။ မဟာဂိပါက်စိတ် (၈)ပါးတွင် **ဂိရတီ၊ အပ္ပမညာတို့ လုံးဝမယှဉ်ကြသည့်အတွက်** ယှဉ်နိုင်သမျှ အမြဲ ယှဉ် နှင့် တပြိုင်နက်ယှဉ်စေတသိက်တို့မှာ အတူတူပင်တည်း။

မဟာကြိယာစိတ် သင်္ဂဟနည်း

မဟာကြိယာစိတ်	ယှဉ်နိုင်သော စေတသိက်များ	ပေါင်း	သင်္ဂဟနည်း
ပထမဒွေ ဉာ သမ်	အညသမာန်း ၁၃၊ ဂိရတီကြည့် သောဘနစေတသိက် ၂၂	၃၅	၁
ဒုတိယဒွေ ဉာ ဂိပ်	အညသမာန်း ၁၃၊ ဂိရတီ၊ ပညာကြည့် သောဘနစေတသိက် ၂၁	၃၄	၁
တတိယဒွေ ဉာ သမ်	ပီတိကြည့် အညသမာန်း ၁၂၊ ဂိရတီကြည့် သောဘနစေတသိက် ၂၂	၃၄	၁
စတုတ္ထဒွေ ဉာ ဂိပ်	ပီတိကြည့်အညသမာန်း ၁၂၊ ဂိရတီ၊ ပညာကြည့် သောဘနစေ ၂၁	၃၃	၁

မှတ်ချက်။ ။ မဟာကြိယာစိတ် (၈)ပါးတို့တွင် ၁။ ယှဉ်နိုင်သမျှစေတသိက်တို့ကား - အညသမာန်း စေတသိက် ၁၃ ပါး၊ ဂိရတီကြည့် သောဘနစေတသိက် ၂၂ ပါး၊ ပေါင်း ၃၅ ပါးတို့တည်း။ (ဂိရတီနှင့် အပ္ပမညာစေတသိက်တို့ သည် အနိယတယောဂီစေတသိက်တို့ဖြစ်၍ ၎င်းတို့သဘောအားလျော် စွာ အခြေအနေအလိုက် ရံခါ အသီးသီး ယှဉ်သင့်သလို ယှဉ်နိုင်ကြသည်)

၂။ အမြဲယှဉ်သော စေတသိက်တို့လည်း ၃၅ ပါးတို့ပင်တည်း။

၃။ တပြိုင်နက် ယှဉ်နိုင်သောစေတသိက်တို့ကား ကရုဏာယှဉ်က မုဒိတာကြည် စေတသိက် ၃၃ ပါး၊ မုဒိတာယှဉ် က ကရုဏာကြည် စေတသိက် ၃၃ ပါးတို့တည်း။

စိတ်ချင်းထူးအောင်ပြုတတ်သော ဝိသေသစေတသိက်များ

ဝိတက်၊ ဝိစာရ၊ ပီတိ၊ သုခ (ဈာန်တရားများ)၊ ဝိရတီ (၃)ပါး၊ အပ္ပမညာ (၂)ပါး၊ ပညာ ပေါင်း (၁၀) ပါးသော စေတသိက်တို့တည်း။

ထူးခြားအောင်ပြုပုံ

၁။ လောကုတ္တရာစိတ်တို့ကို ဈာန်တရား စေတသိက်တို့က ထူးအောင်ပြုသည်။

၂။ မဟာဂ္ဂုတ်စိတ်တို့ကို ဈာန်တရားနှင့် အပ္ပမညာတို့ကထူးအောင်ပြုသည်။

၃။ ကာမသောဘနစိတ်တို့ကို အပ္ပမညာ၊ ဝိရတီနှင့် ပညာတို့က ထူးအောင်ပြုသည်။

အကုသိုလ်သင်္ဂဟနည်း (၄)နည်း

လောဘမူအသင်္ခါရိက သင်္ဂဟနည်း

လောဘမူစိတ်	ယှဉ်နိုင်သောစေတသိက်များ	ပေါင်း
လောဘမူ ပ၊ အ၊ ဒိသမ်	အညသမာန်းစေတသိက် ၁၃၊ မောစတုက် ၄၊ လောဘ၊ ဒိဋ္ဌိ	၁၉
လောဘမူ ဒု၊ အ၊ ဒိ ဝိပံ	အညသမာန်းစေတသိက် ၁၃၊ မောစတုက် ၄၊ လောဘ၊ မာနယှဉ်က မာနပါ (မာနမယှဉ်က မာနကြည့် ၁၈ ပါး)	၁၉
လောဘမူ တ၊ အ၊ ဒိ သမ်	ပီတိကြည့် အညသမာန်းစေတသိက် ၁၂၊ မောစတုက် ၄၊ လောဘ၊ ဒိဋ္ဌိ	၁၈
လောဘမူ စ၊ အ၊ ဒိ ဝိပံ	ပီတိကြည့် အညသမာန်းစေတသိက် ၁၂၊ မောစတုက် ၄၊ လောဘ၊ မာန (မာန မယှဉ်က ၁၇)	၁၈

လောဘမူ သသင်္ခါရိက သင်္ဂဟနည်း

လောဘမူစိတ်	ယှဉ်နိုင်သောစေတသိက်များ	ပေါင်း
လောဘမူ ပ၊ သ၊ ဒိသမ်	အညသမာန်းစေတသိက် ၁၃၊ မောစတုက် ၄၊ လောဘ၊ ဒိဋ္ဌိ၊ ထိန၊ မိဒ္ဓ (ထိုင်းမှိုင်းမူမရှိက ၁၉)	၂၁
လောဘမူ	အညသမာန်းစေတသိက် ၁၃၊ မောစတုက် ၄၊	၂၁

ဒု၊ သ၊ ဒိ ဝိပ်	လောဘ၊ မာန၊ ထိန၊ မိဒ္ဓ (ထောင်လွှားရုံဖြစ်က မောစတုက် ၄၊ လောဘ၊ မာန နှင့် ၁၉) (ထိုင်းမှိုင်းရုံဖြစ်က မောစတုက် ၄၊ လောဘ၊ ထိန၊ မိဒ္ဓ ၂၀)	
လောဘမူ တ၊ သ၊ ဒိ သမ်	ပီတိကြည် အညသမာန်းစေတသိက် ၁၂၊ မောစတုက် ၄၊ လောဘ၊ ဒိဋ္ဌိ၊ ထိန၊ မိဒ္ဓ (ထိန၊ မိဒ္ဓမယှဉ်က ၁၈)	၂၀
လောဘမူ စ၊ အ၊ ဒိ ဝိပ်	ပီတိကြည် အညသမာန်းစေတသိက် ၁၂၊ မောစတုက် ၄၊ လောဘ၊ မာန၊ ထိန၊ မိဒ္ဓ (ထောင်လွှားရုံဖြစ်က မောစတုက် ၄၊ လောဘ၊ မာန ၁၈) (ထိုင်းမှိုင်းရုံဖြစ်က မောစတုက် ၄၊ လောဘ၊ ထိန၊ မိဒ္ဓ ၁၉)	၂၀

ဒေါသမူ သင်္ဂနည်း (၂) ပါး

ဒေါသမူ အသင်္ခါရိက သင်္ဂဟနည်း

ဒေါသမူစိတ်	ယှဉ်နိုင်သော စေတသိက်များ	ပေါင်း
ဒေါသမူ အသင်္ခါရိက	ပီတိကြည် အညသမာန်းစေတသိက် ၁၂၊ မောစတုက် ၄၊ ဒေါစတုက် ၄ (ဒေါသသက်သက်ဖြစ်သောအခါ မော ၄၊ ဒေါသပေါင်း ၁၇) (မနာလိုဖြစ်ခိုက် မော ၄၊ ဒေါသ ၁၊ ဣဿာ ၁ ပေါင်း ၁၈) (နုမြောခိုက် မော ၄၊ ဒေါသ ၁၊ မစ္ဆရိယ ၁၊ ပေါင်း ၁၈) (နောင်တရခိုက် မော ၄၊ ဒေါသ ၁၊ ကုက္ကုစ္စ ၁၊ ပေါင်း ၁၈)	၂၀

ဒေါသမူ သသင်္ခါရိက သင်္ဂဟနည်း

ဒေါသမူစိတ်	ယှဉ်နိုင်သော စေတသိက်များ	ပေါင်း
ဒေါသမူ သသင်္ခါရိက	ပီတိကြည် အညသမာန်းစေတသိက် ၁၂၊ မောစတုက် ၄၊ ဒေါစတုက် ၄၊ ထိန၊ မိဒ္ဓ (ဒေါသသက်သက်ဖြစ်သောအခါ မော ၄၊ ဒေါသ ပေါင်း ၁၇) (ထိုင်းမှိုင်းက မော ၄၊ ဒေါသ ၁၊ ထိန၊ မိဒ္ဓ ပေါင်း ၁၉) (မနာလိုဖြစ်ခိုက် မော ၄၊ ဒေါသ ၁၊ ဣဿာ ၁ ပေါင်း ၁၈) (မနာလို၊ ထိုင်းမှိုင်းက မော ၄၊ ဒေါသ၊ ဣဿာ၊ ထိန၊ မိဒ္ဓ ပေါင်း ၂၀) (နုမြောခိုက် မော ၄၊ ဒေါသ ၁၊ မစ္ဆရိယ၊ ပေါင်း ၁၈)	၂၂

	(နုမြေ၊ထိုင်းမိုင်းက မော ၄၊ ဒေါသ၊ မွတ္တရိယ၊ ထိန၊ မိဒ္ဒ ၂၀) (နောင်တရခိုက် မော ၄၊ ဒေါသ ၊ ကုက္ကုစ္စ၊ ပေါင်း ၁၈) (နောင်တရ၊ ထိုင်းမိုင်းက မော ၄၊ ဒေါသ၊ ကုက္ကုစ္စ၊ ထိန၊ မိဒ္ဒ ပေါင်း ၂၀)	
--	--	--

မှတ်ချက်။ ။ ထိန၊ မိဒ္ဒသည် သသင်္ခါရကစိတ်၌သာ ယှဉ်သည်။ မာနစေတသိက်သည် ဒိဋ္ဌိဂတဝိပွယုတ်စိတ်၌သာ ယှဉ်သည်။

မောဟမူစိတ် သင်္ဂဟနည်း (၁) ပါး

မောဟမူစိတ်	ယှဉ်နိုင်သောစေတသိက်များ	ပေါင်း
ဝိစိကိစ္ဆာ သမ်	အဓိမောက္ခ၊ ပီတိ၊ ဆန္ဒကြည် အညသမာန်း ၁၀၊ မောစတုက် ၄၊ ဝိစိ	၁၅
ဥဒ္ဓစ္စ သမ်	ပီတိ၊ ဆန္ဒကြည် အညသမာန်း ၁၁၊ မောစတုက် ၄	၁၅

မှတ်ချက်။ ။ သဗ္ဗစိတ္တသာဓာရဏစေတသိက် ၇ ပါး၊ ပကိဏ်းစေတသိက်တွင်ပါဝင်သော ဝိတက်၊ ဝိစာရ၊ ဝီရိယ နှင့် သဗ္ဗာကုသလသာဓာရဏ (မောစတုက်)စေတသိက် ၄ ပါး၊ ပေါင်း ၁၄ ပါးသော စေတသိက်တို့ကို သဗ္ဗာကု သလယောဂီ (အကုသိုလ်စိတ်ဖြစ်တိုင်းပါဝင်) ဟုခေါ်သည်။

အဟိတ်စိတ် သင်္ဂဟနည်း (၄) ပါး

အဟိတ်စိတ် (၁၈) ပါး	အညသမာန်းစေတသိက် (၁၃)ပါး	ပေါင်း
၁။ ဒွေပဉ္စဂိညာဏ် ၁၀	သဗ္ဗစိတ္တသာဓာရဏစေတသိက် ၇ ပါး	၇
၂။ သောမနဿသန္တီရဏ	ဝီရိယ၊ ဆန္ဒကြည် အညသမာန်း ၁၁	၁၁
၃။ မနောဒွါရာဝဇ္ဇာန်း	ပီတိ၊ ဆန္ဒကြည် အညသမာန်း ၁၁	၁၁
၄။ ဥပေက္ခာသန္တီရဏ ၂ ပါး၊ ပဉ္စဒွါရာဝဇ္ဇာန်း ၁၊ သမ္ပင်္ဂါယန ဝိပဿနာ ၂	ဝီရိယ၊ ပီတိ၊ ဆန္ဒကြည် အညသမာန်း ၁၀	၁၀
၅။ ဟသိတုပ္ပါဒ်	ဆန္ဒကြည် အညသမာန်း ၁၂	၁၂

မှတ်ချက်။ ။ အဟိတ်စိတ်တို့နှင့် ယှဉ်နိုင်သော ဆန္ဒကြည် အညသမာန်းစေတသိက် ၁၂ ပါးတို့တွင် သဗ္ဗစိတ္တသာ ဓာရက စေတသိက် ၇ ပါးတို့မှာ အဟိတ်စိတ်ဖြစ်တိုင်းပါဝင်နိုင် ယှဉ်နိုင်သောကြောင့် သဗ္ဗာဟေတုက သာဓာရ ကစေတသိက်နှင့် သဗ္ဗာဟေတုကယောဂီ စေတသိက်မည်၏။

နမူနာ မေးခွန်းနှင့်အဖြေများ

မေးခွန်း

- (က) ဝိစာရနှင့်သာယှဉ်၍ ဝိတက်နှင့်မယှဉ်သောစိတ်၊
- (ခ) ဝိတက် ဝိစာရ နှစ်ပါးစုံယှဉ်သောစိတ်တို့ကိုရေတွက်ပြပါ။

အဖြေ

(က) ဝိစာရနှင့်သာယှဉ်၍ ဝိတက်နှင့်မယှဉ်သောစိတ်များကား

ရူပါဝစရ ကုသိုလ်၊ဝိပါက်၊ကြိယာအားဖြင့် ဒုတိယဈာန် (၃)ပါးနှင့် လောကုတ္တရာ ဒုတိယဈာန် (၈) ပါးအားဖြင့် ဒုတိယဈာန် (၁၁)ပါးတို့ဖြစ်ပါသည်။

(ခ) ဝိတက် ဝိစာရ နှစ်ပါးစုံနှင့်ယှဉ်သော စိတ်တို့ကား

ရူပါဝစရ ကုသိုလ်၊ဝိပါက်၊ကြိယာ ပထမဈာန် (၃)ပါး၊လောကုတ္တရာ ပထမဈာန် (၈)ပါးအားဖြင့် ပထမဈာန် (၁၁)ပါးနှင့် ဒွေပဉ္စဂိညာဏ် ဆယ်ပါးကြည့်သော ကာမစိတ် (၄၄) ပါး၊ပေါင်း (၅၅)ပါး သော စိတ်တို့ဖြစ်ပါသည်။

မေးခွန်း

မိမိတို့သဘောအလျောက် တစ်ကောင်နှင့်တစ်ကောင် အနိုင်မခံ အရှုံးမပေး ခွပ်နေကြသော ကြက် ကလေးနှစ်ကောင်၏ သန္တာန်၌ (ခွပ်နေခိုက်)ဖြစ်ပေါ်နေသော စိတ်၊စေတသိက်တို့ကိုဖော်ပြပါ။

အဖြေ

မိမိတို့သဘောအလျောက် တစ်ကောင်နှင့်တစ်ကောင် အနိုင်မခံ အရှုံးမပေး ခွပ်နေကြသော ကြက် ကလေးနှစ်ကောင်၏ သန္တာန်၌ (ခွပ်နေခိုက်)ဖြစ်ပေါ်နေသော စိတ်၊စေတသိက်တို့ကား...

ဒေါမနဿသဟဂုတ် ပဋိဃသမ္ပယုတ် အသင်္ခါရိက ဒေါသမူစိတ်ဖြစ်ပါသည်။

ယင်းစိတ်နှင့်ယှဉ်သော စေတသိက်တို့မှာ

သဗ္ဗစိတ္တသာဓာရဏ စေတသိက် ၇ ပါး၊ ပီတိကြည် ပကိဏ်းစေတသိက် ၅ ပါး၊ သဗ္ဗာကုသလသာ ဓာရဏ (မောစတုတ်) ၄ ပါး၊ ဒေါသစေတသိက် ၁ ပါး ပေါင်း ၁၇ ပါးတို့ဖြစ်ပါသည်။

အနိုင်မခံအရုံးမပေး ခွပ်နေခိုက် ဖြစ်က ဣဿာ တစ်ပါးကိုထည့်၍ စေတသိက် (၁၈) ပါးတို့ဖြစ်ပါသည်။

မေးခွန်း

သူ့အပေါ်မှာ မေတ္တာရှိလိုက်တာ ဟူသောစကား၌ မေတ္တာအစစ်အမှန် အရကောက်ပြု၍ ဝီရိယစေတ သိက်နှင့် အတူတကွ မဖြစ်နိုင်သောစိတ်တို့ကိုလည်း သရုပ်ရေးတွက်ပြပါ။

အဖြေ

မေတ္တာ အစစ်အမှန် အရ

အဒေါသစေတသိက် ကိုကောက်ယူရပါမည်။

ဝီရိယစေတသိက်နှင့် အတူတကွ မဖြစ်နိုင်သောစိတ်တို့မှာ..

ဒွေပစ္စဂိညာဏ် ၁၀ ပါး၊ သမ္ပဋိစိုင်း ၂ ပါး၊ သန္တိရဏစိတ် ၃ ပါး၊ ပဉ္စဒါရာဝဇ္ဇာန်း ၁ ပါး၊ ပေါင်း ၁၆ ပါးတို့ ဖြစ် ပါသည်။

မေးခွန်း

လူတို့ခေါ်ပေါ်သုံးစွဲလေ့ရှိသော ပညာဟူသောစကားသည် အဘယ်စေတသိက်၏ အမည်ဖြစ်ပါသည်နည်း ဖော်ပြ၍၊ ယင်း ပညာနှင့်ယှဉ်သောစိတ်တို့ကိုလည်း အကျဉ်းသချာ သရုပ်ရှုဖော် ထုတ်ရေးပြပါ။

အဖြေ

ပညာဟူသောစကားသည် ပညိန္ဒြေ (အမောဟ)စေတသိက်၏ အမည်ဖြစ်ပါသည်။

ယင်း ပညာနှင့် ယှဉ်သောစိတ်တို့ကား

ကာမသောဘန ဉာဏသမ္ပယုတ်စိတ် ၁၂ ပါး၊ မဟဂ္ဂုတ်စိတ် ၂၇ ပါး၊ လောကုတ္တရာစိတ် ၈ ပါး၊ ပေါင်း စိတ် ၄၇ ပါးတို့ဖြစ်ပါသည်။

မေးခွန်း

ထကြွ နိုးကြား၊ သနား သည်းခံ၊ ဝေဖန် ကြည့်ရှု၊ ဤခြောက်ခု ကြီးသူကျင့်ရာ တရားတည်း ဌ်ပါဝင်သော စေတသိကဓမ္မတို့၏ သဘောလက္ခဏာတို့ကိုရေးခဲ့ပါ။

အဖြေ

ထကြွ (ဝီရိယ)၏ သဘောလက္ခဏာကား ။ ။ ယှဉ်ဘက်တရားတို့ကို ထောက်ပံ့ခိုင်စေခြင်းသဘော၊အား ထုတ်ခြင်းသဘော

နိုးကြား (သတိ)၏ သဘောလက္ခဏာကား။ ။ ဘုရား၊တရားစသော ကုသိုလ်ကောင်းမှု အာရုံကို အောက်မေ့ အမှတ်ရခြင်းသဘော၊မမေ့မလျော့ခြင်းသဘော။

သနား (ကရုဏာ) ၏ သဘောလက္ခဏာ ။ ။ ဒုက္ခိတ သတ္တဝါပညတ်ကို အာရုံပြု၍ သနားကြင်နာခြင်း သဘော။

သည်းခံ (အဒေါသ)၏ သဘောလက္ခဏာ ။ ။ ဆန့်ကျင်ဘက် အာရုံများနှင့် တွေ့ကြုံသော်လည်း မခက်ထန် မကြမ်းတမ်းခြင်းသဘော။

ဝေဖန် (ဝိစာရ) ၏ သဘောလက္ခဏာ ။ ။ အာရုံကို သုံးသပ်ခြင်းသဘော၊ ထပ်၍ထပ်၍ ယူခြင်းသဘော။

ကြည့်ရှု (ဇီဝိတိန္ဒြေ)၏ သဘောလက္ခဏာ ။ ။ မိမိနှင့် ယှဉ်ဘက်နာမ်တရားတို့ကို စောင့်ရှောက်ခြင်းသဘော။

မေးခွန်း

ကိုယ်တိုင်မဆုံးဖြတ်နိုင်သော (အဓိမောက္ခမယှဉ်သော) စိတ်တို့ကို ဖော်ပြ၍ စိတ်အနည်းဆုံး ယှဉ်သော စေတသိက်၏နာမည်ကိုလည်း ရေးပြပါ။

အဖြေ

ကိုယ်တိုင်မဆုံးဖြတ်နိုင်သော အဓိမောက္ခမယှဉ်သော စိတ်တို့မှာ
ဝိစိက္ခိစ္ဆာသမ္ပယုတ်စိတ် ၁ ပါး၊ ဒွေပဉ္စဂိညာဏ်စိတ် ၁၀ ပါး၊ပေါင်း ၁၁ ပါးတို့ဖြစ်ပါသည်။
စိတ်အနည်းဆုံးယှဉ်သော စေတသိက်၏နာမည်မှာ
ဝိစိက္ခိစ္ဆာစေတသိက်ဖြစ်ပါသည်။

စေတသိက်ပိုင်းပြီး၏